

Христос се роди! Ваистину се роди!

Браћо и сестре, ево и други дан празника Рођења Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа. Овај други дан по Божићу посвећен је од стране Цркве Светој Богородици, Сабору Свете Богородице, јер је она та која се удостојила да буде посредница између Бога и људи и да нам Она роди Спаситеља нашега Исуса Христа.

Каже се у Светоме Писму и објашњава, када се Господ родио - онда када дође пуноћа времена. Тада Бог посла Сина Свога Јединороднога. А пуноћа времена је значило пуноћа греховности рода људскога. Створени први човек Адам погрешно је, а затим и његово потомство из колена у колена, из племена у племе, падало је све дубље и дубље у грехе и све даље се окретало и удаљавало од Бога.

Зато када је изгледало да цео свет тоне у безакоњу, у гресима, то је била та пуноћа времена коју је Бог одредио за спасење рода људскога, а коју је најавио још после првога Адамовога греха, рекавши да ће семе женино, потомак дакле који ће се родити од жене, да ће сатрти главу змије која је Еву у Рају преварила и навела на грех. Дакле, када је дошла та пуноћа времена, када је цео свет био огрезао у греху, онда се појавила та Витлејемска звезда која је најавила рођење Господа Христа у Витлејемској пећини.

А Господ је дошао да спасе род људски од једне троглаве аждаје која је претила да га потпуно уништи - од греха, смрти и ђавола. Јер грех је тај који је одвојио човека од Бога и учинио га смртним, јер је Бог рекао Адаму: "Онај дан када окусиш плода од забрањеног дрвета у Рају, у тај дан умрећеш." У тај дан човек је постао смртан и онда је смрт господарила родом људским све до доласка Господа Христа, до Његове смрти и Његовог Васкрсења.

А Господ је дошао на свет као што би дошао један чувени лекар у једну болницу где болесници леже и очекују свој последњи час. Тако се он појавио и као лекар и као Спаситељ и као Васкрситељ рода људскога из наших греха, из наших безакоња, да нам дарује Живот Вечни. Зато је Бог послао Сина Свога да сви који верују у Њега да нико не погине, него да имају Живот Вечни. Зато је празник Рођења Христовога празник радости, празник наде, празник испуњења обећања Божијих, које је Бог обећао људима - Он је то и учинио и испунио.

А ми очекујемо да Бог испуни наше молитве, када се молимо Богу ми очекујемо да нас Бог чује и да испуни наше молитве. И заиста Бог је спреман да чује све наше молитве и да их испуни, али је потребан један услов - да ми испунимо Закон Божији, да испунимо Заповести Божије, да послушамо ми

Бога у Његовим Заповестима, да би он послушао нас у нашим молитвама, тако да је то узајамно поверење човека према Богу и Бога према човеку извор нашега спасења. Бог је први пружио руку човеку, послао Спаситеља Свога, а људима преостаје да Га прихвате, да Га усвоје, да Га приме у себе, да прихвате Његову науку, живе по њој и извршавају оно што је Богу мило и драго, да се клоне од греха, да чине оно што је добро. Јер, само тако чинећи у овоме животу, живећи по Јеванђељу Христовоме, ми заиста можемо имати наду да ће Бог услишити наше молитве и када пођемо одавде да ће нам Он даровати Живот Вечни у Царству Своме Небескоме.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, Светог Праведног Јосифа Заручника и осталих угодника Божијих из рода људскога, нека би и нама дао снаге да и ми будемо верне слуге Богочовека Христа, да живимо по Његовим заповестима, и да нас он удостоји да када пођемо одавде да нас прими у Царство Своје Небеско, да тамо и ми са Свима Светима, са Анђелима и Светитељима Божијим, славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и кроза сву вечност. Амин.

Христос се роди! Ваистину се роди!